

CLUBUL EXPLORATORILOR 1

MASINĂRIA DE BEZELE

BOBBIE PEERS

**ILUSTRĂȚII DE
SANDRA STEFFENSEN**

Traducere din limba norvegiană de
Ivona Berceanu

Editura Paralela 45

Redactare: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Corectură: Ionuț Burcioiu
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PEERS, BOBBIE

Clubul Exploratorilor : Mașinăria de bezele / Bobbie Peers ; il. de Sandra Steffensen ; trad. din lb. norvegiană de Ivona Berceanu. - Pitești : Paralela 45, 2021

ISBN 978-973-47-3376-7

I. Steffensen, Sandra (il.)

II. Berceanu, Ivona (trad.)

821.113.3

Oppdagerklubben: Marshmallowsmaskinen #1
Bobbie Peers, Sandra Steffensen

Copyright © Bobbie Peers 2019

Illustrations Copyright © Sandra Steffensen 2019

Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2021

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

CUPRINS

1. GLOBUL PĂMÂNTESC 7
2. BĂIATUL DIN DIRIJABIL 14
3. FELIX 20
4. SUBMARINUL 30
5. PIRATII PIRANHA 39
6. MAȘINĂRIA DE BEZELE 51
7. TRUSA DE DESCOPERIT LUCRURI 58
8. ELLA MEȘTERIȚA 67
9. OCHELARI 70
10. LA PESCUIT 76
11. NAVA PIRANHA 78
12. PÂNĂ LA CER 86
13. CLUBUL EXPLORATORILOR 94

GLOBUL PĂMÂNTESC



Ella închise trusa de scule și zâmbi.

În fața ei se afla un glob pământesc, dar nu era unul obișnuit. Ella îl colorase în culori fosforescente și pe toată suprafața lui desenase cu marker negru invenții fantastice: o primărie cu aripi, un elicopter din vafe și o discotecă OZN.

Acum nu-i mai rămăsese decât să facă globul pământesc să se rotească singur.

Ella îl scutură încet și simți cei doi magneți pe care îi montase în interior.

Apoi verifică motorașul pe care îl fixase în suportul globului. Dacă făcuse totul ca la carte, globul pământesc trebuia să se rotească odată apăsat micuțul comutator. Întocmai ca o planetă adevărată din spațiul cosmic.

Era cea mai cool mașinărie pe care o construisese vreodată. Și Ella construisese foarte multe. Ella era ceea ce se numește o meșterită. Îi plăcea să dezmembreze lucruri și să le facă și mai grozave decât înainte.





Trepidând de emoție, își puse degetul pe
întrerupător.

Apoi apăsa. TAC!

Motorul porni și globul începu să se
învârtască exact ca un carusel.

Dar apoi, brusc, începu să lumineze.

„Hm, ce ciudat“, se gândi Ella. Încă nu
apucase să monteze niciun bec în el.

Globul se învârtea din ce în ce mai repede și
lumina din ce în ce mai tare.



Vântul îi ciufulea părul.

Ella privi în jos și zări un ocean imens și niște lumini sclipitoare.

Își întinse mâinile și picioarele, încercând să controleze direcția căderii, așa cum văzuse că fac parașutiștii la televizor.

Deodată zări sub ea ceva ce semăna cu un balon mare și turtit.

Oare să fi fost un dirijabil?

Putea fi salvarea ei!



Închise ochii și se izbi de balon. Se prinse de el cât putu de bine, dar tot continua să alunece pe suprafața lui.

Apoi, brusc, se opri.

Un picior i se agățase de o frânghie, și rămase atârnată cu capul în jos.

Ella se ciupi ca să vadă că e în viață. Era!
Inima îi bătea ca o pasăre în colivie. Privi în sus ca să-și verifice și restul corpului.

Era întreagă.

Apoi auzi o voce care venea de sub ea:

— Ce cauți acolo?

